

Lá Thư Mục Vụ

*Đếm ánh sao đêm tôi gọi người
Hồng xanh xanh hồng xanh xám xanh
Ngôi sao xanh kia chính là anh
Ngôi sao hồng đỏ của chị đây....*

Đây là lời của một bài hát sinh hoạt thời tôi còn là tiểu chủng sinh. Nó bất chợt hiện lên trong đầu khi tôi khởi sự viết lá thư mục vụ này. Nó hiện ra trong trí tôi như ngôi sao mọc lên giữa bầu trời đêm.

Tôi đoán tác giả được gợi hứng viết bài hát này khi nhìn bầu trời đêm đầy sao. Nhìn trời đêm đầy sao, nhất là nơi miền quê yên tĩnh không có ánh đèn điện, thường mở rộng lòng chúng ta ra với cõi bao la, hay gợi lên những niềm xúc động sâu xa trong tâm hồn. Có lẽ vì thế mà nhân loại tự ngàn xưa đã tin rằng tinh tú trên trời có ảnh hưởng trên định mệnh mỗi người. Niềm tin tưởng này cho rằng mỗi người chúng ta được sinh dưới ảnh hưởng của một số vì sao. Nếu sinh ra dưới những vì sao tốt, thì cuộc đời sẽ sáng sủa, hanh thông, thành đạt. Ngược lại, nếu sinh ra dưới ảnh hưởng của các vì sao xấu, thì cuộc đời sẽ luôn gặp vận xấu hoặc những chuyện không may. Khoa tử vi dựa trên nguyên tắc này để đoán định mệnh một đời người. Tử vi không chắc đã đoán đúng mệnh số của con người, nhưng nó nói lên sự tin tưởng của con người vào mối giây huyền bí nối kết trời và đất.

Người ta còn tin rằng, các vì sao chẳng những ảnh hưởng trên từng người, mà còn ảnh hưởng trên từng dân tộc, từng quốc gia nữa. Hàng năm, trong những ngày đầu năm mới, các nhà chiêm tinh nổi tiếng thường đưa ra những lời tiên đoán về tương lai của thế giới dựa trên sự di chuyển của các chòm sao trong vũ trụ. Chính vì niềm tin tưởng này, mà hai ngàn năm trước, có ba nhà chiêm tinh, mà chúng ta thường gọi là « Ba Vua », đã mất ăn mất ngủ vì một vì sao lạ, tiên báo về một ấu chúa sẽ ra đời, nên họ đã phải cất công vượt bao dặm đường để đi tìm.

Cuộc hành trình đi tìm vị ấu chúa mới ra đời « vì ngôi sao của Người xuất hiện ở Đông phương », tuy là một cuộc hành trình đầy kịch lệ và tràn trề hy vọng, nhưng đôi khi cũng đầy trắc trở và nghi ngại. Chắc hẳn mỗi khi ánh sao soi đường chợt biến mất trên bầu trời, lòng họ cũng bất chợt hoang mang vì mất phương hướng. Nhưng dù những khi lòng đầy niềm tin, hay những lúc bóng mây nghi ngại che mờ, họ vẫn quyết tâm theo đuổi ý định ban đầu, và họ đã không thất vọng vì cuối cùng họ đã tìm được vị ấu chúa.

Mặc dù được ánh sao sáng soi đường, Ba Vua cũng không biết được chắc chắn là ngôi sao sẽ dẫn họ đi tới đâu. Như thế, chúng ta có thể nói rằng cuộc hành trình của họ là một hành trình đức tin. Ngay cả khi họ đã nhìn thấy Hải Nhi Giêsu, và cung tiến Ngài lễ vật, hành động của họ vẫn phải đòi hỏi một hành vi đức tin. Vì nhìn thấy không hẳn đã tin. Không dễ gì có thể tin rằng Hải Nhi nằm trong máng cỏ đơn nghèo mà mắt mình nhìn thấy đó là vị cứu tinh sẽ làm biến đổi thế giới.

Hành trình của Ba Vua cũng là cuộc hành trình cuộc đời Kitô hữu chúng ta. Họ theo ánh sáng của vì sao, còn chúng ta theo ánh sáng của đức tin. Do đó cuộc hành trình của họ có thể là mẫu mực cho cuộc hành trình đức tin của chúng ta. Tuy nhiên, chúng ta có lợi thế hơn họ vì chúng ta đã biết, bằng đức tin, Chúa Giêsu là Đấng Cứu Thế. Ngài là 'ngôi sao' dẫn đường cho chúng ta bước theo. Dầu vậy, vì chúng ta chưa diện đối diện với Ngài cũng có nghĩa là chúng ta vẫn còn chưa đi đến chặng cuối của cuộc hành trình. Hơn nữa, dù chúng ta có đức tin chúng ta cũng không thể trả lời được hết mọi vấn nạn của đời sống. Chúng ta vẫn đang là những lữ khách dong duổi đi tìm, vẫn còn đang miệt mài tiến về phía trước.

Ba Vua được ánh sao soi đường tới Belem gặp Hải Nhi Giêsu. Nhưng họ chỉ có thể nhìn thấy ngôi sao đó bởi vì họ đã dám đi trong bóng đêm. Thực ra, chúng ta không thể nhìn thấy các vì sao trong ánh sáng chói chan của ban ngày, mà chỉ có thể thấy chúng trong bóng đêm; và đêm càng tối thì chúng càng tỏa sáng. Hiểu theo một nghĩa nào đó, tất cả chúng ta đều là những kẻ 'dạ hành'. Tuy nhiên, chúng ta không còn sợ bóng tối nữa bởi vì cùng với Đức Kitô, ánh sáng đã đến thế gian, ánh sáng đã xua tan bóng tối, và bóng tối không thể phủ lấp ánh sáng nữa.

Ước gì ngọn đèn đức tin của chúng ta không bao giờ tắt. Ước gì ánh sáng của nó giúp chúng ta nhìn thấu qua bóng tối của thế gian này, cho đến khi chúng ta tới được Belem trên trời, nơi chúng ta sẽ nhìn thấy Đức Kitô trong vinh quang chói lọi.

Lm Nguyễn Mộng Huỳnh